

I. ĐỌC - HIỂU (6,0 điểm):

Đọc văn bản sau và thực hiện các yêu cầu:

Một cậu phụ hồ nghèo rót nước giấc mơ vào Nhạc viện! Nhiều người khuyên cậu nên theo một ước mơ khác, thực tế hơn. Nhưng cậu tin vào bản thân và không có mục tiêu nào có thể làm cậu xao lãng. Tôi nghe tim mình nhói lên, vì một điều đã cũ, "người nghèo nhất không phải là người không có một xu dính túi, mà là người không có lấy một ước mơ".

...Năm tháng qua đi, bạn sẽ nhận ra rằng ước mơ không bao giờ biến mất. Kể cả những ước mơ rồ dại nhất trong lứa tuổi học trò - lứa tuổi bất ổn định nhất. Nếu bạn không theo đuổi nó, chắc chắn nó sẽ trở lại một lúc nào đó, day dứt trong bạn, thậm chí dần vật bạn mỗi ngày.

Nếu vậy, sao ta không nghĩ đến điều này ngay từ bây giờ?

Sống một cuộc đời cũng giống như vẽ một bức tranh vậy. Nếu bạn nghĩ thật lâu về điều mình muốn vẽ, nếu bạn dự tính được càng nhiều màu sắc mà bạn muốn thể hiện, nếu bạn càng chắc chắn về chất liệu mà bạn sử dụng, thì bức tranh trong thực tế càng giống với hình dung của bạn. Bằng không, có thể nó sẽ là những màu sắc mà người khác thích, là bức tranh mà người khác ưng ý, chứ không phải bạn. Dan Zadra viết rằng: "Đừng để ai đánh cắp ước mơ của bạn". Vậy thì hãy tìm ra ước mơ cháy bỏng nhất của mình, nó đang nằm ở nơi sâu thẳm trong tim ta đó, như một ngọn mùi lửa đợi chờ được đánh thức...

(Theo, Phạm Lữ Ân, Nếu biết trăm năm là hữu hạn, NXB Hội nhà văn, 2012)

Câu 1(1,0 điểm): Xác định phương thức biểu đạt của đoạn trích? Theo tác giả, thế nào là người nghèo nhất?

Câu 2(1,0 điểm): Nêu nội dung đoạn trích?

Câu 3(2,0 điểm): Em hiểu như thế nào về câu: *Sống một cuộc đời cũng giống như vẽ một bức tranh vậy?*

Câu 4(2,0 điểm): Thông điệp nào trong đoạn trích có ý nghĩa nhất đối với em? Vì sao?

II. TẠO LẬP VĂN BẢN (14,0 điểm)

Câu 1(4,0 điểm):

Nhà văn Mĩ Ernest Hemingway đã khẳng định: *Hạnh phúc giữ trong tay chỉ là hạt, hạnh phúc mang ra san sẻ mới trở hoa.*

Hãy viết đoạn văn nghị luận (khoảng 200 chữ), trình bày suy nghĩ của em về quan điểm trên.

Câu 2 (10,0 điểm):

Trong cuốn Sổ tay viết văn, nhà văn Tô Hoài tâm sự: *Tôi cho rằng ngay trong văn xuôi, cần phải được hồn thơ, có như thế văn xuôi mới trong sáng cất cao.*

Em hiểu ý kiến trên như thế nào? Qua truyện ngắn *Tôi đi học* của Thanh Tịnh, liên hệ đến văn bản *Trong lòng mẹ* (Trích *Những ngày thơ ấu*, Nguyên Hồng), em hãy làm sáng tỏ ý kiến trên.

.....HẾT.....

Thí sinh không được sử dụng tài liệu, giám thị không giải thích gì thêm.

Họ và tên thí sinh:

9/10